

Seg tror det ikke. Det forekommer mig, at Kassebeholdningen er saa stærkt reduceret, at den snarest maa kaldes temmelig knap, og den Eventualitet kan komme, at Reserverfonden ligeledes bliver reduceret betydeligt, og den er kun i ringe Grad umiddelbart disponibel, saa at det kunde være meget hensigtsmæssigt at saa nogen Forstærkning til den om ikke i dette Finansaar, saa i det kommende. Men ved at vedtage Princippet i denne Lov, frastriver man sig egentlig faktisk enhver Udgang dertil. Dernæst er jeg slet ikke saaledes som den ærede Ordfører overbevist om, at der vil komme et saa stort Overskud til Stede, som denne Lov forudsætter, — fra mit Standpunkt maa jeg selvfølgelig tilføje den Forudsætning, at man maa give ikke blot Landkommunerne men ogsaa Købstadkommunerne Vettelse. Det er ganske vist, at Finansloven nu har forladt Folketinget med et Overskud af omtrent $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; men jeg finder adskilligt af dette Overskud vel nominelt. Seg tror ikke, at den ærede Ordfører selv venter at se de 42,000 Kr. i Kassen, som skulde være Renterne af den Kassebeholdning, som ikke er til Stede. Seg tror ikke heller, at den Besparelse, man har bundet ved at stryge det kongelige Teaters Underskud, 200,000 Kr., vil vise sig at være andet end nominelt, om der end kan være Tale om, at der kommer et mindre Underskud i dets Budget, tror jeg dog ikke, at det kommende Aar vil give Ballance. Seg tror heller ikke, det vil vise sig muligt at nedhætte Udgifterne til Fødsels- og Plejestiftelsen med de ca. 75,000 Kr., som nægtedes forleden Dag, uagtet man anerender, at Udgiften næppe kunde nedbringes, i alt Fald næppe i det kommende Aar, og jeg har alt tidligere peget paa, at Udgifterne til Rigsdagen ligeledes er temmelig nominelt opførte med 200,000 Kr. i Stedet for 400,000 Kr. Altsaa Overskuddet er for en Del kun nominelt. Om end disse Ting hver for sig kun beløbe sig til mindre Summer, saa kommer det dog tilsammen op ad til henimod $\frac{1}{2}$ Million Kr. Men dernæst er der jo ogsaa ret betydelige Beløb, der ere blevne nægtede her i Tinget, om hvilke det maa betragtes som givet, at dersom der kommer en af begge Ting vedtagen Finanslov til Stede, saa vil en ikke ringe Del af de nu nægtede Udgifter blive optagne

paa Finansloven, hvad jo den ærede Ordfører ogsaa forudsatte — noget, der jo er ret naturligt, thi man kan ganske sikkert ikke vente, at en Overenskomst skulde gaa ud paa, at det ene Ting skulde saa al Ret fremfor det andet. Men saa er der yderligere § 28, som den ærede Ordfører ikke vilde tillægge saa stor Betydning. Ja her staa vi lige straks over for et ubelendt X; det er ganske vist, at de Lovforslag, der ere opførte paa § 28 og have Udfigt til at gaa igennem, andrage ikke saa særdeles store Summer, men der er endvidere opført en Række Lovforslag, ved hvilke der ikke er nævnt, hvor meget der vil medgaa til deres Gennemførelse, men som, hvis de komme igennem, turde andrage meget betydelige Beløb, og navnlig hvis de komme igennem i den Stikelse, som dette Ting holder paa, de skulde have, nemlig Særbanelovene, Loven om forskellige Statsbaneanlæg i og ved København, Lovene om Anlægget af en Statsbane fra Klampenborg til Helsingør og de andre Statsbaner. Dersom disse Love komme igennem i den Affattelse, som dette Ting holder paa, saa er det givet, at der derved fremkommer ret betydelige Udgifter, som fra § 28 gaa over til § 27, og det er derfor ogsaa paa dette Punkt ret uberegneligt, hvad det egentlige Overskud vil blive. Der er endnu et Moment, jeg dog skal nævne; jeg burde maasse have nævnt det, inden jeg kom til at omtale, hvad jeg har nævnt tidligere. Det er: at for saa vidt Lovforslaget peger paa Skattelettelser for Kommunen og særlig for Hartkornet, saa maa det jo heller ikke tabes af Sigte, at der jo er blevet forelagt for Tinget forskellige Lovforslag fra Regeringens Side, som ere her i Tinget i dette Øjeblik, og som ville gaa ud paa at staffe Hartkornet en ret betydelig Vettelse, og at det derfor ogsaa forekommer mig, at inden vi se Resultaterne af disse Forslag — om hvilke der ikke er afgivet nogen Betænkning endnu, og som endnu mindre have været til 2den Behandling her i Tinget — kan man ikke tage denne Beslutning, om hvilken det sikkert i Overensstemmelse med den ærede Ordførers Udtalelser maa siges, at den vil vise sig mere bindende for Fremtiden, end Ordene i Vædringsforslag Nr. 1 i og for sig antyde. Forholdet staaar derfor for mig saavel som for min ærede Kollega i Finansudvalget